

Rusové se vypravili na cestu do Paříže hájit práva íránské opozice

Ksana Vachruseva

Dne 23. června 2012 proběhla v Paříži demonstrace íránské opozice, která vybízela ke změně režimu v jejich rodné vlasti. Více než tisícovka autobusů přivezla na okraj hlavního města Francie „Íránce“ z celé Evropy. „Desítky tisíc Íránců z různých evropských zemí se shromáždily blízko hlavního města Francie, aby vyjádřili podporu Radě národního odporu Íránu a jeho lídrovi Mariam Radgani“ – sdělovala televizní stanice Euronews.

Protože se zabývám cizineckou problematikou, byla jsem tam i já. A jak to vypadalo mýma očima? Na pozvání na tuto akci jsem narazila na stránkách ruské sociální sítě: „Víkend v Paříži za 350,-Kč ... a šest hodin účasti ve stávce“. Řekla jsem si, proč ne, když se to navíc týká předmětu mého novinářského zájmu? Bude tam nepochybně hodně Íránců a muslimů, se kterými bych mohla promluvit. Tak tam jedu. A nebyla jsem zdaleka jediná, kdo měl o tuto cestu zájem. Zájem narůstal až do poslední chvíle. Naplnily se nakonec tři autobusy Rusů. Plánoval se také jeden český autobus, ale ve výsledku se ukázalo, že i českému autobusu se nedá říkat „český“, protože jedině, co na něm bylo českého, byl jeho zodpovědný moderátor. Všechny autobusy vyjízďely z Prahy.

Po příjezdu do Paříže se zjistilo, že dokonce patříme k Němcům, a musíme se proto dát dohromady s polským a německými autobusy. Tak jsme se spojili. Když „Němci“ začali vystupovat z autobusu, zaslechla jsem ruskou řeč. Šla jsem tedy zmapovat situaci. „Máme tady dva dvoupatrové autobusy z Německa plných Rusů“, zaslechla jsem. „A nevíte náhodou, kvůli čemu jsme tady?“, ptali se cestující. Zasmáli jsme se a postupovali podél zaparkovaných autobusů směrem k Expo centru, abychom společně zvedli vlajky s nápisem „Jsem z Achrafí“ (tj. íránského tábora v Iráku). Po pravdě řečeno, moc Íránců jsem cestou nezahlédla. Případalo mi, že jsem na velkém hudebním festivalu v hlavním městě Ruska: veselí, napětí, pikniky na trávníku, mini-stany na spaní a všude milá srdci řeč. Jen ojediněle jsem mohla slyšet jiný jazyk než ruský a muslimů v tradičních oděvech jsem viděla tak

maximálně pět. Už hodně dlouho jsem neviděla tolik krajanů pohromadě v jednom městě v Evropě.

Večer jsme se ubytovali v hotelu a až do 18 hodin dalšího dne mohl každý využít svůj volný čas na návštěvu hlavního města Francie.

A tak jsem přišla na to, co mám dělat, pokud chci jet levně na výlet do Paříže a přitom potkat spoustu známých. Stačí se připojit ke skupině íránské opozice.

Chcete jet příští rok s námi? Přidejte se.